

stikkende i Baner Vest for Store Belt; men da er det meget naturligt, om man, inden man gaar til nye Udgifter her, siger til sig selv og Regeringen, om det ikke er langt rigtigere at give Pengene ud andetsteds og til andre Formaal, hvilket ogsaa er anvendt under Forhandlingerne idag, end her er Tale om, om f. Ex. ikke en bedre Forbindelse mellem de forskjellige Landsdele og med Hensyn til den almindelige Færdsel er nødvendiger og med Hensyn til den retfærdige Behandling af de paagjældende Egnes Beboere rigtigere end disse Banestumper; her er Tale om. En Bane, som denne fra Åsens til Tommerup er af den Slags lokale Baner, som ikke have større Krav paa at indbefattes end hundrede andre Baner, derom er der ikke Tvivl. Egnen har sin en Mils Bei til Statsbanen og en Mils Bei til en i de fleste Maander besøgt Bavn, saa det maa være stærke Kræfter blandt Beboerne med særlig Indflydelse, som have sat sig i Bevægelse, for ellers kan jeg ikke se, af hvad Grund de skulle i mindste Maade have Fortrin fremfor saa uimædelig mange andre Egne i Landet; i hvert Fald maa de staa tilbage for flere andre Formaal paa Kommunikationsvesenets Omraade, som vi først burde overveie, om vi ville give Penge ud til eller ei. Det er Et. Det ærede Medlem fremsatte dernæst en anden interessant Doktrin, den nemlig, at saalænge Finansministeren ikke knurrer, kunne vi nok give Penge ud. (Mofsigelse af Winther). Jo, det ærede Medlem mente, at Finansministeren er en Ventil og naar han ikke gjør Indsigelse, kunne vi nok bevilge. Jeg tror dog, der er en anden Maalestok for, hvad vi skal bevilge aldeles udenfor hvad Finansministeren siger, især naar vi ikke ere fuldstændig sikre paa, at hans Finanspolitisk overhovedet er den rigtige. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har haft en saa stor Beundring for den tilbiger, naar der har været Tale om Reglerne for Indtægternes Tilvebringelse eller Pengenes Anvendelse. At adoptere denne Grundsetning bliver derved saameget desto vanskeliger. Naar det ærede Medlem mente, at man kunde tage under Overveie i et Udvalg, hvorvidt man ikke her kunde benytte Grænsesystemet, forekommer det mig, at der ikke kunde komme synderligt ud af denne Overveie, thi dette System maa dog først prøves et Par Aar. Angaaende det ærede Medlems Besætningsanlæg og deslige skal jeg give ham den Forklaring, at han selv har stillet Forslag om at bevilge 30 Millioner dertil (Winther: Jo pyt!). At det ærede Medlem siger pyt til sine egne Forslag, kommer ikke mig ved. Faktum er, at han har stillet et saadant Forslag. Og uagtet jeg erkjender og glæder mig over, at jeg har en fra det ærede Medlems i alt Fald i Theorien forskellig Opfattelse af Forsvarsvesenets Betydning for Staten, skal jeg dog indbrømme det ærede Medlem, at hans Praxis er ikke saa slem som hans Theori, thi det ærede

Medlem har i de senere Aar stemt for flere Udgifter til Forsvarsvesenet end jeg.

Judenrighsministeren (Steel):

Den Fasthed i Modstand mod dette Forslag, som det ærede Medlem kunde vente hos mig, tror jeg, jeg har viist ifjor tilfulde, og jeg har heller ikke iaar viist nogen Baalen i min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg har ikke givet det ærede Medlem eller Nogen Anledning til at tro, at jeg anbefaler at vedtage Anlægget af en Åsens-Tommerupbane nu; jeg har kun sagt, at for det Tilfælde, at Rigsdagen selv skulde være kommen til en anden Erkendelse end tidligere, altsaa forsaavidt Rigsdagen selv ønskede denne Jernbane bygget, kunde jeg vanskelig modsætte mig et saadant Onske, da jeg selv har fremsat Forslag om Anlæg af denne Bane. Det er Alt, hvad jeg i den Henseende har sagt, og jeg har ikke alene ikke lagt noget Tryk paa dette Things Medlemmer i nogen Henseende, men jeg har aabenbart fremskillet Sagen saaledes, at jeg ikke ventede mig Noget af dette Lovforslag, og at mine Betænkkeligheder berøved i Grunden vare det Overveiede. Jeg tror ikke, at mine Udtalelser kunne opfattes paa nogen anden Maade. Dette vil ogsaa ses deraf, at jeg iforveien har indhentet Oplysninger om og meddelt Thinget, at Anlægget af denne Jernbane nu vilde være meget dyrere end ifjor, og fremhævet de Betænkkeligheder, der kunde være knyttede til et Forslag, som vilde kræve et langt større Tilskud end før baade fra Statskassens og de Privates Side. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Bebrejdelser, der dog nu begrænsede sig til den mere moderate Form, at jeg skulde have ladet det mangle paa Fasthed, ikke være begrundede.

Winther: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, hvad jeg ikke kan Andet end give ham Ret i, at, naar vi her bevilge Udgifter, skulle vi tage retfærdigt Hensyn til de forskjellige Egne af Landet. Men det ærede Medlem har maaske ikke lagt nøie Mærke til den Stilling, jeg har indtaget til disse Jernbanesager paa Grund af, at der forestaar en meget betydelig Begivenhed, hvormed der foreligger et Lovforslag, nemlig Erhvervelsen af de sjællandske Baner, hvoraf der usejlsbarlig vil følge for Staten, at visse Egne paa Sjælland, der tidligere ikke have kunnet faae de nødvendige Baner, ville faae dem eller dog i alt Fald kræve dem. Det er Grunden til min Stilling overfor alle de Jernbanesforslag, der foreligge, og jeg vil blot sige dette, at kan man ikke gaa ind paa at give de øvrige Egne de Baner, der forlanges, saa kan jeg ikke være med til at kjøbe de sjællandske Baner. Det er ganske ligesom sagt engang før, men da det ærede Medlem naturligvis ikke skænker mine Udtalelser sin Overveie, har jeg villet gjentage det her overfor ham selv. Dernæst vil